

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Kolejna generacja zasobów własnych dla budżetu UE”

[COM(2021) 566 final]

„Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) 2020/2093 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027”

[COM(2021) 569 final – 2021/0429 (APP)]

„Wniosek dotyczący decyzji Rady zmieniającej decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej”

[COM(2021) 570 final – 2021/0430 (CNS)]

(2022/C 323/09)

Sprawozdawca: **Philip VON BROCKDORFF**

Współsprawozdawca: **Antonio GARCÍA DEL RIEGO**

Wniosek o konsultację	Komisja Europejska, 1.3.2022
Podstawa prawna	Art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej
Data przyjęcia przez sekcję	6.5.2022
Data przyjęcia na sesji plenarnej	18.5.2022
Sesja plenarna nr	569
Wynik głosowania	
(za/przeciw/wstrzymało się)	144/2/7

1. Wnioski i zalecenia

1.1. EKES odnotowuje, że konieczne jest osiągnięcie konsensusu, by dodać nowe zasoby własne w celu pokrycia spłaty zadłużenia wynikającego z zaciągania pożyczek w ramach inicjatywy NextGenerationEU bez narażania budżetów innych programów i instrumentów UE i bez znacznego zwiększenia wkładu z tytułu zasobów własnych opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB). Chociaż EKES uznaje propozycje Komisji przedstawione w komunikacie za konieczne, to uważa, że Komisja powinna zadbać o to, by nowy system opracowano w oparciu o równość i sprawiedliwość, skuteczność, przejrzystość, prostotę i stabilność, ze szczególnym uwzględnieniem konkurencyjności, w razie potrzeby wykazując się solidarnością. Jest szczególnie zdania, że zasadnicze znaczenie ma wspieranie w razie potrzeby gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, i stanowczo zaleca bardziej ukierunkowane oceny skutków na poziomie danego kraju, a także poszczególnych gałęzi przemysłu, by rozpoznać negatywne skutki dla gospodarstw domowych i dla ogólnej konkurencyjności gospodarki UE.

1.2. Chociaż zasoby własne oparte na systemie handlu uprawnieniami do emisji (ETS) są podstawowym narzędziem ograniczania emisji gazów cieplarnianych, EKES wzywa Komisję do dopilnowania, by handel ten odbywał się w sposób niezakłócający i racjonalny pod względem kosztów. Ponadto odnotowuje rozszerzenie ETS na sektor morski, stopniowe zwiększanie uprawnień do emisji lotniczych oraz włączenie do niego transportu drogowego i budynków. Uważa za możliwe, by ograniczony udział dochodów z ETS wpływał do budżetu UE, zważywszy na to, że jest to przecież ogólnoeuropejski instrument klimatyczny, który przyczynia się do realizacji celów w zakresie neutralności klimatycznej i wzmacnia rynek wewnętrzny. W związku z tym powinna być dostępna wystarczająca ilość dochodów, by wesprzeć sektory zobowiązane do wdrażania dalszych środków mających na celu przeciwdziałanie zmianie klimatu. Ponadto EKES przypomina, że zasada „zanieczyszczający płaci” musi mieć zastosowanie we wszystkich krajach.

1.3. Biorąc pod uwagę, że EU ETS i mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) są ze sobą powiązane, EKES uważa, że należy je rozpatrywać w tym samym duchu. Chociaż EU ETS może powodować ucieczkę emisji, CBAM przeciwdziałałoby temu poprzez ustalanie opłaty za emisję gazów cieplarnianych związaną z przywozem. EKES przestrzega jednak przed opracowaniem takiego systemu CBAM, który stawiałby europejskie przedsiębiorstwa produkcyjne i inne przedsiębiorstwa w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej.

1.4. EKES jest również zdania, że należy zadbać o przestrzeganie kryteriów przewidywalności i przejrzystości, biorąc pod uwagę, że dochody z EU ETS i CBAM mogą być zmienne.

1.5. Komisja proponuje również trzecią kategorię zasobów własnych, w ramach której państwa członkowskie wnosząby wkład krajowy do budżetu UE w oparciu o udział w zyskach rezydualnych przedsiębiorstw wielonarodowych, ponownie przydzielony każdemu państwu członkowskiemu. EKES uważa, że jest to odpowiednia podstawa zasobów własnych UE, spełniająca kryteria sprawiedliwości, ponieważ przedsiębiorstwa płaciłyby część zysków rezydualnych niezależnie od miejsca prowadzenia działalności i generowania zysków. Jest jednak zdania, że konieczne są równe warunki działania w międzynarodowym systemie podatkowym, które nie stawiałyby unijnych przedsiębiorstw w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej. Wdrożenie nowych przepisów powinno odbyć się w tym samym czasie co u najważniejszych partnerów handlowych i konkurentów UE. Ponadto nowe przepisy powinny być stosowane zgodnie ze zharmonizowanymi definicjami i normami. EKES podkreśla również zmienny charakter dochodów z podatku od osób prawnych oraz trudności w oszacowaniu przyszłych dochodów z tych zasobów własnych, a także zwraca uwagę na fakt, że ostateczne szczegóły wdrażania umowy są nadal przedmiotem dyskusji. W związku z tym uważa za przedwczesne zaliczanie tych nowych zasobów do stałych zasobów UE, przede wszystkim w sytuacji, gdy należy wziąć pod uwagę, że państwa członkowskie mogą być zobowiązane do przekazywania części dochodów podatkowych do jurysdykcji państw trzecich.

1.6. EKES ostrzega, że reforma podatkowa lub mechanizmy kompensacyjne na szczeblu krajowym mogą być potrzebne do zneutralizowania wszelkich dodatkowych obciążeń podatkowych dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw.

1.7. Wreszcie EKES uważa, że zarówno silna wola polityczna, by pogłębić integrację UE, jak i jasny plan działania dotyczący przyszłości Europy są niezbędne do właściwego zaprojektowania i sprawnego wdrożenia nowego systemu zasobów własnych. Jest to szczególnie istotne w świetle wojny w Ukrainie, w związku z czym wniosek Komisji może wymagać ponownego rozpatrzenia na późniejszym etapie. EKES zobowiązuje się do stałego przeglądu i monitorowania, jaki wpływ ta brutalna inwazja będzie wywierać pod względem ludzkim i materialnym, tak by w odpowiednim czasie rozważyć najlepszy kierunek działania.

2. Kontekst

2.1. Komisja Europejska proponuje ustanowienie następnej generacji zasobów własnych dla budżetu UE i przedstawia trzy nowe źródła dochodów: pierwszy, oparty na dochodach ze zmienionego ETS; drugi, czerpiący z zasobów generowanych przez proponowany EU CBAM; oraz trzeci, oparty na udziale w zyskach rezydualnych przedsiębiorstw wielonarodowych, który zostanie ponownie przydzielony państwom członkowskim UE na mocy niedawnego, wymagającego wciąż finalizacji wstępnego porozumienia OECD/G-20 w sprawie realokacji praw do opodatkowania („filar 1”). Szacuje się, że w latach 2026–2030 te nowe źródła dochodów przyniosą budżetowi UE łącznie kwotę w wysokości do 17 mld EUR rocznie.

2.2. Nowe zasoby własne pomogą spłacić środki pozyskane przez UE w celu sfinansowania komponentu dotacji w ramach NextGenerationEU. Celem nowego ETS jest przyczynienie się do finansowania Społecznego Funduszu Klimatycznego zgodnie z pakietem „Gotowi na 55”. Finansowanie tego Funduszu jest istotnym założeniem wniosku. Przyczyniłby się on do sprawiedliwej społecznie transformacji i wsparłby znajdujące się w trudnej sytuacji gospodarstwa domowe, użytkowników transportu i mikroprzedsiębiorstwa w finansowaniu inwestycji w dziedzinie efektywności energetycznej, nowych systemów ogrzewania i chłodzenia, czystszej mobilności, a także, w stosownych przypadkach, zapewniłby tymczasowe bezpośrednie wsparcie dochodów

2.3. Pakiet „Gotowi na 55” z lipca 2021 r. ma na celu redukcję emisji gazów cieplarnianych netto w UE o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r. W zamyśle jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Pakiet ten obejmuje przegląd unijnego ETS, który w przyszłości miałby zastosowanie również do sektora morskiego, umożliwi zwiększenie sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lotniczych oraz wprowadzi nowy system dla sektora budynków i transportu drogowego.

2.4. Nowy ETS przyczyniłby się do zapewnienia płynnego przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w której uwzględnia się najbardziej wrażliwe grupy społeczne. Obecnie większość dochodów ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji jest przekazywana do budżetów krajowych. W ramach proponowanego nowego systemu 25 % dochodów z unijnego handlu uprawnieniami do emisji wpływałoby do budżetu UE, a w latach 2026–2030 szacowane dochody dla budżetu UE wynosiłyby średnio około 12,5 mld EUR rocznie.

2.5. Komisja proponuje również CBAM w celu zmniejszenia ryzyka ucieczki emisji do UE poprzez nałożenie na przywóz opłaty za emisję gazów cieplarnianych, odpowiadającej cenie, jaką zapłacono by, gdyby towary zostały wyprodukowane w UE. Mechanizm ten będzie miał zastosowanie do ukierunkowanego wyboru sektorów i został uznany przez Komisję za w pełni zgodny z zasadami WTO. Zgodnie z przedstawionym wnioskiem stopniowe wprowadzanie CBAM będzie się odbywać równocześnie ze stopniowym wycofywaniem systemu ponownego przydziału uprawnień w ramach ETS, które tak czy inaczej miało być tymczasowe. Za towary przywożone do UE uiszczana byłaby opłata odzwierciedlająca ich „wielkość emisji związanych z produkcją” – tj. emisje CO₂ generowane przez ich produkcję (całkowita cena tych emisji CO₂ jest taka sama jak opłata emisyjna w UE). Jednak rabat (odzwierciedlający różnicę między opłatą emisyjną płaconą za ich produkcję w Europie a opłatą emisyjną na rynku przeznaczenia) nie będzie miał zastosowania do towarów wywożonych do innych krajów. Aby zrekompensować ten fakt, fundusz innowacyjny, którego dochody pochodzą ze sprzedaży na aukcji 450 mln uprawnień w ramach ETS w latach 2020–2030, pomoże przemysłowi europejskiemu dostosować się do procesu dekarbonizacji. W latach 2020–2030 dochody funduszu mogą wynieść około 10 mld EUR, w zależności od opłaty emisyjnej. Fundusz innowacyjny jest kluczowym instrumentem finansowania służącym realizacji zobowiązań UE podjętych w porozumieniu paryskim w odniesieniu do całej gospodarki unijnej. Fundusz wspiera także strategiczną wizję Komisji Europejskiej dotyczącą Europy neutralnej dla klimatu do 2050 r., co uznano również w planie inwestycyjnym na rzecz Europejskiego Zielonego Ładu.

2.6. Komisja proponuje, aby przeznaczyć na budżet UE 75 % dochodów uzyskanych z CBAM, przy dochodach szacowanych w latach 2026–2030 średnio na około 1 mld EUR rocznie.

2.7. Trzecie proponowane źródło dochodów pochodziłoby z opodatkowania części zysków rezydualnych największych przedsiębiorstw wielonarodowych na świecie, zgodnie z ubiegłorocznym porozumieniem członków OECD/G-20 dotyczącym otwartych ram w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, którego szczegóły muszą zostać jeszcze ustalone. Wymaga to rozwiązania opartego na dwóch filarach, polegającego na zarządzeniu przesunięciom podatkowym między krajami, zwiększeniu spójności międzynarodowych przepisów podatkowych i zapewnieniu opodatkowania zysków tam, gdzie prowadzona jest działalność gospodarcza i tworzona wartość. Komisja proponuje zasób własny odpowiadający 15 % części zysków rezydualnych spółek objętych zakresem rozwiązania, które to zyski są realokowane do państw członkowskich UE. Nie uwzględnia się jednak realokacji dochodów podatkowych do państw trzecich.

2.8. Kolejnym krokiem jest opracowanie przez Komisję projektu dyrektywy UE po sfinalizowaniu szczegółów porozumienia ramowego OECD/G-20 w sprawie filaru 1. Proces ten będzie stanowił uzupełnienie dyrektywy w sprawie filaru 2, w odniesieniu do której Komisja przyjęła niedawno odrębny wniosek⁽¹⁾. Na obecnym etapie, tzn. przed sfinalizowaniem porozumienia, szacuje się, że dochody dla budżetu UE wyniosą 2,5–4 mld EUR rocznie.

2.9. UE będzie musiała zmienić dwa istotne akty prawne, aby włączyć proponowane nowe zasoby własne do swojego budżetu. Po pierwsze Komisja proponuje zmianę decyzji w sprawie zasobów własnych w celu dodania trzech proponowanych nowych zasobów do zasobów już istniejących. Po drugie Komisja proponuje również specjalną zmianę rozporządzenia w sprawie bieżącego długoterminowego budżetu UE na lata 2021–2027, znanego również jako rozporządzenie w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF). Zmiana ta daje prawną możliwość rozpoczęcia spłaty pożyczek zaciągniętych w ramach NextGenerationEU już w trakcie obecnych WRF. Jednocześnie proponuje się w niej zwiększenie odpowiednich pułapów wydatków w WRF na lata 2025–2027 w celu dostosowania dodatkowych wydatków do Społecznego Funduszu Klimatycznego.

⁽¹⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania grup wielonarodowych w Unii (COM (2021) 823 final).

2.10. Decyzja w sprawie zasobów własnych musi zostać zatwierdzona jednomyślnie przez Radę po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Decyzja może wejść w życie po jej zatwierdzeniu przez wszystkie kraje UE zgodnie z ich wymogami konstytucyjnymi. Rozporządzenie w sprawie WRF musi zostać przyjęte jednomyślnie przez Radę po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

3. Uwagi ogólne

3.1. Nie ulega wątpliwości, że aby spłacić środki pozyskane przez UE na finansowanie komponentu dotacji NextGenerationEU i Społecznego Funduszu Klimatycznego, potrzebny jest model finansowy zasobów własnych. Wdrożenie tego modelu finansowego stanowi jednak nadal wyzwanie. EKES zauważa również, że wniosek Komisji ustala zestaw zasad, zgodnie z którymi dodatkowe wkłady krajowe państw członkowskich będą przeznaczane do budżetu UE. W przypadku niedoboru nadal stosowany będzie obecny system przydziału oparty na DNB. EKES odnotowuje jednak, że w 2023 r. Komisja zaproponuje nowy zestaw zasobów własnych.

3.2. W każdym razie EKES jest zdania, że omawiany wniosek odzwierciedla obecny system poboru dochodów i nadal będzie w bardzo dużym stopniu opierał się na wkładzie państw członkowskich. Przyznaje jednak, że rozszerzenie modelu zasobów własnych zapewniłoby środki na skuteczniejsze reagowanie na wstrząsy gospodarcze i wspieranie finansowania inicjatyw na rzecz zrównoważonego wzrostu i odbudowy gospodarczej.

3.3. Ogólnie rzecz biorąc, model zasobów własnych zwiększyłby również zdolność fiskalną unii gospodarczej i walutowej, być może wzmacniając konwergencję gospodarczą i pomagając w łagodzeniu asymetrycznych wstrząsów makroekonomicznych. Czerpanie z zasobów własnych dodatkowo zwiększyłoby skuteczność polityki dzięki ścisłemu powiązaniu finansowania z celami UE, np. w zakresie zmiany klimatu i stabilności gospodarczej. Powiązanie celów polityki UE ze źródłami jej finansowania przy wyborze form zasobów własnych jest istotną kwestią, którą EKES popiera.

3.4. EKES przyznaje, że określenie zasobów własnych jest trudnym zadaniem, a rozważane możliwości mogą mieć pewne wady (zwłaszcza pod względem wystarczalności, stabilności lub wydajności). Dlatego też konieczne jest, jak proponuje Komisja, posiadanie systemu łączącego różne zasoby własne w celu zminimalizowania na przykład wahań w napływie zasobów własnych. Połączenie zasobów własnych przyczynia się również do bardziej sprawiedliwego podziału obciążenia finansowego między państwa członkowskie.

3.5. EKES jest również zdania, że efektywność w zarządzaniu zasobami własnymi ma zasadnicze znaczenie. Jednakże na wszystkich etapach musi jej towarzyszyć wydajność i skuteczność po stronie wydatków. Dotyczy to w szczególności wydatków na Społeczny Fundusz Klimatyczny⁽²⁾, którego celem jest łagodzenie negatywnych skutków społecznych wynikających z wyższych opłat emisyjnych w systemach transportu i ogrzewania budynków. EKES wyraził już w tym względzie swoje obawy – zwłaszcza w odniesieniu do kosztów systemu handlu emisjami dla budynków i transportu, które mogłyby przewyższyć pożądane korzyści i doprowadzić do niekontrolowanych skoków cen. Odnosił się również do ogromnego wyzwania, którym jest opracowanie skutecznego i sprawiedliwego mechanizmu kompensacyjnego w UE składającej się z 27 państw członkowskich o często bardzo różnych uwarunkowaniach społeczno-gospodarczych i klimatycznych.

3.6. EKES zauważa, że obecnie państwa członkowskie wykorzystują dochody z aukcji w ramach systemu ETS na działania w dziedzinie klimatu oraz na zwiększenie inwestycji w sektorach handlu uprawnieniami do emisji, co przyspiesza redukcję emisji. Ponieważ część dochodów z ETS jest wykorzystywana do spłaty składnika dotacji NextGenerationEU, EKES przestrzega przed ewentualnymi ograniczeniami finansowymi, które zmniejszyłyby jeszcze bardziej wsparcie dla europejskiej gospodarki i ludności podczas transformacji w kierunku neutralności emisyjnej.

3.7. EKES z zadowoleniem przyjmuje fundusz innowacyjny i jego cel, którym jest wspieranie inwestycji przedsiębiorstw w czystą energię i czysty przemysł. Wyraził jednak wątpliwości co do tego, czy fundusz ten utrzyma i jeszcze bardziej wzmocni pozycję konkurencyjną przemysłu UE.

3.8. Chociaż EKES ogólnie zgadza się z trzema nowymi źródłami dochodów w formie zaproponowanej przez Komisję, przestrzega przed skutkami, jakie dodatkowe dochody mogą mieć dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw. W związku z tym konieczne może być połączenie wszelkich dodatkowych obciążeń podatkowych z reformą podatków lub

(²) Dz.U. C 152 z 6.4.2022, s. 158.

mechanizmami kompensacyjnymi na szczeblu krajowym. Ponadto EKES ostrzega przed wpływem wyższych cen energii na gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa w związku z wojną w Ukrainie. Te dodatkowe koszty oraz ich skutki społeczne i gospodarcze mogą osłabić wniosek Komisji. Jest to szczególnie istotne w świetle wojny w Ukrainie, w związku z czym wniosek Komisji może wymagać ponownego rozpatrzenia na późniejszym etapie. EKES zobowiązuje się zatem do stałego przeglądu i monitorowania, jaki wpływ ta brutalna inwazja będzie wywierać pod względem ludzkim i materialnym, tak by w odpowiednim czasie rozważyć najlepszy kierunek działania.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. EKES zgadza się, że źródła finansowania są niezbędne do skutecznego spłacenia NextGenerationEU, jednak muszą one być stabilne, sprawiedliwe społecznie i przyjazne dla przedsiębiorstw. Stabilność jest bezwzględny wymogiem, podobnie jak prostota i pewność. Należy w szczególności zapewnić, aby wprowadzone systemy, zwłaszcza ETS i CBAM, były odporne na wstrząsy gospodarcze. Konieczne jest także unikanie dodatkowych obciążeń dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, a EKES wstrzyma się z oceną sposobu, w jaki źródła finansowania mogłyby wpłynąć zarówno na gospodarstwa domowe, jak i na przedsiębiorstwa. W tym kontekście EKES zaleca bardziej ukierunkowane oceny skutków w poszczególnych krajach, jak również w konkretnych gałęziach przemysłu, w celu określenia wszelkich negatywnych konsekwencji dla gospodarstw domowych i ogólnej konkurencyjności przedsiębiorstw UE. Istotna byłaby również ocena środków wypłaconych w ramach NextGenerationEU.

4.2. Choć EKES zgadza się, by w następstwie reformy podatkowej OECD państwa członkowskie ponownie przekazywały Komisji część przypadających im dochodów z podatku rezydualnego jako zasoby własne, to taki transfer nie powinien powodować nowych obciążeń dla gospodarstw domowych ani przedsiębiorstw. W razie potrzeby EKES zaleca połączenie tego transferu z reformą podatków na innych poziomach, aby nie nakładać żadnych dodatkowych obciążeń na gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa.

4.3. EKES jest zdania, że wstępne porozumienie OECD w sprawie międzynarodowego podatku od osób prawnych stanowi istotny przełom w wysiłkach na rzecz zapewnienia opodatkowania globalnych przedsiębiorstw tam, gdzie ma miejsce działalność gospodarcza i tworzenie wartości. Komitet uważa również, że nowe przepisy mogą zapewnić stabilność i spójność międzynarodowego systemu podatkowego. Sądzi jednak, że należy zawsze utrzymywać równe warunki działania w międzynarodowym systemie podatkowym. Wdrożenie nowych przepisów powinno odbyć się w tym samym czasie co u najważniejszych partnerów handlowych i konkurentów UE. Ponadto nowe przepisy powinny być stosowane zgodnie ze zharmonizowanymi definicjami i normami. EKES podkreśla również zmienny charakter dochodów z podatku od osób prawnych oraz trudności w oszacowaniu przyszłych dochodów z tych zasobów własnych, a także zwraca uwagę na fakt, że ostateczne szczegóły wdrażania umowy są nadal przedmiotem dyskusji. W związku z tym uważa za przedwczesne zaliczanie tych nowych zasobów do stałych zasobów UE, przede wszystkim w sytuacji, gdy należy wziąć pod uwagę, że państwa członkowskie mogą być zobowiązane do przekazywania części dochodów podatkowych do jurysdykcji państw trzecich.

4.4. EKES uważa za śmiałą propozycję, by dochody z ETS z zasadniczo krajowych zasobów stały się zasobami własnymi. Niemniej wyraża zaniepokojenie, że propozycja nie zachęca do drastycznego zmniejszenia zanieczyszczenia poprzez zagwarantowanie, by zanieczyszczający płacił. Ponadto EKES jest zdania, że zasada „zanieczyszczający płaci” powinna być stosowana tak samo we wszystkich państwach członkowskich. Wyzwaniem pozostaje to, w jaki sposób takie dochody byłyby reinwestowane z korzyścią dla społeczności. Wpływ propozycji na takie sektory jak rynek nieruchomości musi być oceniany w podziale na kraje lub regiony, ponieważ zasady planowania często różnią się od siebie, a koszty uzyskania efektywności energetycznej mogą prowadzić do wyższych cen nieruchomości. EKES z zadowoleniem przyjmuje tymczasowy mechanizm dostosowania solidarnościowego, który przyczynia się do zapewnienia sprawiedliwego wkładu w zasoby własne wszystkich państw członkowskich, przy czym górna i dolna granica jest stosowana według klucza, którego podstawą jest dochód narodowy brutto. Pozwoli to uniknąć sytuacji, w której niektóre państwa członkowskie wnosząby nieproporcjonalny wkład do budżetu UE w stosunku do wielkości ich gospodarki w okresie przechodzenia na bardziej zrównoważony model gospodarki. Z drugiej strony EKES wyraża zaniepokojenie, że w przypadku gdy system ETS zostanie wdrożony jedynie częściowo, Społeczny Fundusz Klimatyczny będzie zagrożony, i uważa, że należy liczyć się z ryzykiem, że państwa członkowskie będą miały usprawiedliwienie do obwiniania Europy za niepopularne środki.

4.5. EKES jest również zdania, że proponowane nowe zasoby własne muszą wspierać cele polityki UE, zwłaszcza w odniesieniu do jednolitego rynku, konkurencyjności i zrównoważonego wzrostu, a zarazem prowadzić do poprawy dobrobytu obywateli i obywateli UE.

4.6. Inną istotną kwestią jest to, że obciążenia finansowe związane z wnioskami muszą być sprawiedliwie rozłożone pomiędzy państwa członkowskie. EKES zwraca uwagę na różnice strukturalne między państwami członkowskimi, w związku z czym jeden i ten sam wniosek ma różny wpływ na poszczególne państwa członkowskie. Z zadowoleniem przyjmuje sposób, w jaki Społeczny Fundusz Klimatyczny będzie przydzielany na szczeblu krajowym w oparciu o względną zamożność w podziale na kraje i regiony. Jednak bezwzględnie konieczna jest sprawiedliwość w sposobie wdrażania tych wniosków w całej UE. Równie ważne jest, aby obliczanie, przekazywanie i kontrola nowych zasobów własnych nie prowadziły do nadmiernego obciążenia administracyjnego dla Komisji Europejskiej, instytucji unijnych lub administracji krajowych.

Bruksela, dnia 18 maja 2022 r.

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
